

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 2. De Notitiâ suæ Cæcitatiss.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

sum: quia omnis substantia mea, est merum, purum-
que nihil ante DEUM, ante meipsum, & ante omne
quidquid est Creatum. Nidus meus, nihilum. Patria
mea, genealogia mea, genus meum, esse meum, opus
meum, posse meum, meritum meum, gloria, gloria-
tioque mea, merces & premium meum, Nihil est;
nihil omnino, millies, milliesque nihil. Hoc mihi no-
men, hæc substantia, hæc possessio, hæc Virtus. hæc
energia, hoc totum, solum, unumque, ego nihil, &
per omnia, atque ad omnia nihil: neque aliud esse
possum: neque capax esse, ut aliquid sim, esse possum.
O DEUS meus: qui solus metiri potes universum ni-
hilum meum: tu solus etiam deduc me in cognitio-
nem, & servame in cognitione, in æstimatione, in
confessione, in confusione nihili mei: de cætero, mi-
serere mei secundum magnam misericordiam tuam,
sicut potes, sicut scis, sicut vis.

EXERCITIUM II.

De Notitia suæ Cæcitatîs.

1. **S**Tatue te coram te: & descende in abyssalem
fundum cæcitatîs tuæ, ignorantîæ tuæ,
stultitiæ tuæ, errabilitatis, errativitatisque tuæ.

2. *Abyssus abyssum invocat.* Ex nihilo, quid *Pf. 41. 3.*
nisi cæcitas omnis emanet? quid nisi privatio &
absentia lucis omnis omnino procedat? Quam
est mihi essentielle nihilum esse; tam est inna-
tum, & inexpedibile ab esse meo, cæcum, imò
cæcitatem, esse.

3. Cæcus sum in Divinis, cæcus in creatis,
cæcus in alienis, cæcus in meis rebus: cæcus
(& maximè quidem) in ipso me: stultus maximè,
imprudens maximè, erroneus maximè, dubius
maximè

DRUR
ICKI
: asca
II
V

2. Reg. 3. 25. maximè, perplexus, ignarus, *nesciens tam intrinsecum quàm exitum meum*, maximè. Meræ sum tenebræ, pura ubique nox, in omnibus: & semper caligo, semper inscitia, semper cæcitas.

4. Si quæro Deum meum, qui replet omnem seipso, & lux est tam omnium, quam sua: tamen ego cæcus sum: neque tantum non invenio Deum, in quo vivo, moveor, & sum: sed etiam in regionem dissimilitudinis ab erro ab ipso ab eo ab ipso, perdo in ipsum in illo ipso. Si quæro Creaturam, & hîc cæcus sum: & hîc in immensos, ac inextricabiles, ipsoque stupore stupidiores errores ac stultitias ab eo, atque ab erro. Quanta enim stultitia est ignorare Deum suum, nescire factorem suum, Creaturam putare Creatorem, Creaturam præferre Creatori, Creaturam amare, odisse Creatorem, servare creaturæ, rebellem esse Creatori, subjici servatori non esse Dominum?

5. Jam, heu! quàm cæcus, ac tenebrosus, & mera nox, ipsissimaque inscitia sum in Divinis sive consiliis, sive judiciis, sive voluntatibus Creaturarum verò, ac in specie Angelorum Hominumque naturæ, & corda, & mentes, & sensûs, & affectûs, & cogitatus, in quantis tenebris latent, & quàm procul sunt à me scientiâque meâ! Quid ipse ego, quàm abditus, ignotus mihi? Voluntas mea usque adeò cæca mihi, ut quid velim, ne tum quidem sciam, cui volo. Intellectus meus, cæcorum cæcus Dominus, atque Lux, affectuum appetituumque. Memoria meam, quid vocem; nescio: quid quidem per eam, & in Dei, & in aliarum rerum, & in mei etiam ipsius oblivionem veni.

Excid
sentia
turalia
cæcita
tem ne
quidd
est, L
tenebr
re, qu
macer
fatore
rior.

6. agnos
quod
merito

7. ignora
& ipse

Stultit
mecum

Co
t
homo
immen
lulus,
nescian
ad hoc
mihi v
tenebr
generi
tiri ar

Ex

Exciderunt, & occiderunt præterita, latent præsentia, futura autem quis novit? In his quæ naturalia, & quæ sensibus subjecta sunt, infinita est cæcitas, & ignorantio. De supernaturalibus autem nosse saltem aliquid, abyssalis nox est, & quiddam nocte obscurius. Quod si Anima, id est, Lumen, quod in me est, tenebræ sunt, ipsæ tenebræ quantæ erunt? discedit Anima à corpore, quid est corpus, nisi fæccus, luto aut stercore maceratus, fæccis ipsis stupore par: putredine, fæctore, horrore, inferior: aut veriùs superior.

6. Et tamen, nos dicimus; quia videmus, quia agnoscimus, quia sapimus, qui in hoc ipso quod sapere est, desipimus: propter quod etiam meritò peccata nostra manent.

7. Ergo homo scito te stultum, agnoscito ignorantem, profitèrè erroneum, & errantem, & ipsius erroris ignarum. Dic cum sapiente: Stultissimus sum virorum, & Sapientia non est mecum.

P R A X I S.

Confiteor tibi, Domine, Rex Cæli, & terra, Pater luminum, & fons Sapientiæ, quia ego sum homo de nihilo formatus, tenebris & cæcitatibus in immensum immensus, & abyssaliter abyssalibus involutus, immersus, & infartus. Non recenseo, quid nesciam Domine; aut in quo cæcutiam: nam neque ad hoc sciendum sufficio. Stultus sum, & sapere mihi videor: ubi me valde illustratum existimo, ibi tenebris palpabilibus involvor, similis illi cæcorum generi, qui se cæcos nesciunt, insuperque alios cæcutiri arbitrantur. Talis sum Domine, & ubique tali,

Ff 3

li,

DRUR
ICKI
: 4301
II
V

lis, neque alius esse possum, ex me: ô Tu qui Lex es
 & omnes nescis tenebras, & sine quo omnia tenebræ
 sunt: emitte lucem tuam, & veritatem tuam, qui
 me deducat & adducat usque ad Te: aliàs ego stultis-
 simus sum, & Sapiencia nulla est mecum: sed pe-
 rissimæ tenebræ, quarum fundum habere possum, non
 non possum.

EXERCITIUM III.

De Notitia suæ Malitiæ.

1. **S**Tatue te coram te: & descende in abyssa-
 lem profunditatem malitiæ, malignitatis
 que tuæ.

2. Omnia alia nihili humani attributa tolera-
 biliora fierent, malitiositas si abesset. At heu
 nullum apostema, nullum carcinoma, tantis
 purulentia venenis scaturit, quantis malitiæ pro-
 fluviiis unus Homo redundat.

3. Exhaurias fontes & fluvios: malitiam me-
 am, tuamve, exhaurire desperes: maria dividen-
 do imminuuntur, malignitas emanando vires
 sumit. Montes in plana deduxeris: scelerositatis
 humana affurgit, ascenditque semper altius. Eructat
 in exhaustos ignes, Ætna, & Vesuvius, in-
 terdum tamen conquiescunt: Una mea maligni-
 tatis cessationem nescit, neque promittit, ne-
 que patitur unquam eructandi malitiæ suæ in-
 cendia.

4. Parum est malitiosum, ac malignum esse
 minus est malum, & peccantem esse: celare
 & negare patrata scelera oportet: peccata
 peccatis cummulare: oportet excusare & defendere:
 defendere: oportet majoribus minora obruere
 oportet